

Fryntovský triptych

Flinty v žitě

U žitného pole potká vrána kance.
„Co tu děláš, kanče?“ – „Hledám tu kus žvance!
Nenajdu-li dnes k obědu aspoň dva tři lanýže,
v pelechu to pěkně schytám, už teď větrím potíže.“
Kanec čumák smutně krčí, marně ryje kopýtkem.
„Je to bída, nikdy ovšem neměnil bych s dobyt看!“

Vrána křídly zatřepetá a soustrastně zakráká:
„Milý kanče, to je tedy situace na draka.
V žitě najdeš všeho všudy jen to zrní zlatavé
a mezi klasy sem tam leží staré flinty rezavé.“

Podnikavý kanec zbystří: „Vida, to je řešení!“
A hned ve vsi flinty prodá na trubky do lešení.
Lanýžů pak koupí v akci bachyni tři bedýnky
a Kovošrot Vrána – Kanec šlape jako hodinky.

Žalobkyně

Jedna hašteřivá paní
už neměla doma stání.
Obcházela české soudy,
hmyz měnila ve velbloudy.
Nejen komár, vosa, včelka,
i mšice je teď tákhle velká!

Jenže v tom všem hašteření
důslednosti mnoho není:
obvykle má velbloud křídla
a povznese se nad pravidla.
Se sosákem či kusadly
sedí venku na zábradlí
a na svou paní věrně čeká.

Ta se ovšem pořád vzteká:
„Co je tohle za chování?
Já si podám odvolání!
To přec není jenom tak!
Dneska Brno, zítra Haag!“

A okřídlené karavany
letí fotit tulipány.

Vesnické spory

Dvě vesnice nad propastí
navzájem si kladou pasti.
Urovnejme nejistoty,
která z nás má hezčí ploty.
Je to Dolní, nebo Horní?
Kdo na rozdíl upozorní?
Abychom to věděli,
ať zhodnotí v pondělí
tu otázku zásadní
trpaslíci zahradní.

S krumpáči a lopatami
už srocují se před branami,
když tu náhle třeskne blesk.
Kapky deště plesk plesk plesk
dopadají bez milosti
do sádrové společnosti.
Voda sošky promoklé
vzala proudem do rokle.

„Co teď?“ pláčou vesničané,
„ploty máme načančané!“
Od těch dob své záště krotí
a spojili se v Krásnoplottí.